UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vlrichi Hvtteni Eqvitis Germani Opera Poetica

Hutten, Ulrich von

[Frankfurt am Main], 1538

VD16 H 6395

Vlrichi Ab Hvtten Eqvitis Germani Marcus, Heroicum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13027

Visual Library

Arcebo excurſus, & ſumpta latronibus arma
Infringam, legesq; dabo, ereptamq; tuebor
Iuſtitiam: pòſt, qui fictis piſcatibus orbis
Regna affectarunt, & ſe penes omne ſubacti
Sperarunt mundi caput, imperiumq; futurum
Quiq; mihi bello, & contractis uiribus auſi
Et terra & certare mari, quod origne conſtant,
In piſcatores redigam, priſcaſque per artes
Scrutari uada, & erumnoſo uiuere quæſtu,
Exutos rapto cogam, laceraq; carina
Nautica ſulcato cantare celeumate ponto.
   Hæc dicentem Aquilam, molitamq; omnia factis,
Plauſu exceperunt reges, lætiq; refecti
Optarunt cœptum uotis ſuccedere bellum.
Quòd ſi tu caſu Venetos ſeruabis in iſto,
Cæſare ab irato, dijs ulteriora potentem,
Te dicam fortuna deam, templisq; ſacrabo.

VLRICHI AB HVT TEN EQVITIS GERMANI

Marcus, Heroicum.

RVperat Adriaci ſtagnantia clauſtra profundi
Βάτραχος ὀψώσας ὠχρὸν δέμας ὕδατι
λευκῷ.
Improuiſum orbi monſtrum illud δεινὸν ὄραμα.
Nec ſoliti generis, uel qualē ſæpe uidemus. (λύψας
Σκιρτῆσαι κατὰ γῆν, καὶ ἐφ' ὕδασι σῶμα κα-
Vaſtū corpus erat, quædāq; in corpore uires.

Et non contemnenda animi uis, infima temnens,
Alta petens, longeq́; ſua ſe à ſorte mouebat,
Audebatq́; loquens ingentia, ϖολλὰ δ᾽ ἐβόα
Vicinosq́; ad ſe populos, regesq́; uocabat,
Magna locutura, & graue de communibus actis
Conſultura uiris, Rana os, humeroſque, pedeſque,
Omnia Rana, ſed Euganei regina profundi,
Quæ titulum adſeruit, iam non contenta paludes
Et luteas habitare caſas cœnumq́; relictum,
Aptum humeris, aptum ceruici immane leonis
Induerat tergus, uillosq́; aptarat & ungues.
Tunc Venetos inter populos, Atheſina fluenta,
Altiniq́; arces iuxta, atq́; Antenoris urbem
Sedit, & induta uoluit Leo pelle uideri.
In medioq́; uirûm, quãquã ἐις φύσιν οὐδὲν ὁμοῖον
Ανθρώποισι τε, θεοῖσι τε, καὶ οὐρανίοις ϖετεηνοῖς.
Aut illi foret, aut ſe diſsimulare, quid eſſet,
Ipſa ſatis poſſet, tamen hæc aggreſſa loquendo eſt.
Καὶ τοῖον φάτο μῦθον ἀϖὸ σόματος δ᾽ ἀγό-
Res Itali ueſtræ, ueſtra & fortuna coëgit. (ρευεν
Cum poſſem Adriacas moderari tutius undas,
Regnis uſa meis, animum ad maiora referre.
Namq́; ut bellorum tranſmiſſa ex Alpe procellas,
Teutona terra diu ferali effuderit ira,
In nos arma mouens, noſtras acceſsit ad aures,
Vtq́; erat ingenio, & rebus communibus æquum,
Indolui facto, remq́; indignata, peregi
Mecum ægras noctes, gemituq́; urgebar anhelo,

Cum uacuæ curis, placidoq́; ſopore quietæ,
Sors Romana mihi, fugiens à ſede Quirini
Tarpeias arces, miſerando ſqualllida luctu,
Æderet has uoces. Tu nunc tranquilla ſuperbos,
Imperio Venetos premis, & tuto æquore regnas,
Romani ſecura mali, ſecura cadentis
Italiæ, diuesq́; tuæ gratare quieti,
Non equidem immeritò. At ſi quid noua gloria tāgit
Ociaq́; ob ſolidam potes interrumpere laudem,
Vt facias, modus eſt. Ego te caput orbe ſubacto
Efficiam rerum, per me Europæa ſubibunt
Regna tibi, facientq́; Aſiæ tua iuſſa Tyranni,
Pœnorum urbes, Afriq́; à ſole peruſti.
His ego relliquias Troum, Phrygiosq́; penates,
Æneadasq́; deos, maieſtatemq́; ſepultæ
Adijcio Romæ, Veſtamq́; ex urbe potentem,
Imperij excubias, uigilemq́; huc transſero flammam,
Tantum hortare uiros, libertatemq́; ruenti
Fortiter Italiæ refer, & moto adſere bello.
Regnatum Lario ſatis eſt, honor immutati
Te penes imperij eſt. Ea fata ſimillima uento,
Et leuibus Boreis, in mollem euanuit auram.
Me ſopor, & domitrix curarum diua reliquit,
At ſuperûm monitus, tantiq́; oracula fati,
Oenotrij ciues, non eſt contemnere tutum,
Ειμὶ δ' ἐγὼ βασιλεὺς φυσίγναθος, ὃς κατὰ
λίμνην.
τιμῶμαι βατράχων ἡγούμενος ἤματα πάντα.

Καί με πατὴρ Πηλεὺς ποτὲ γείνατο, ὑδρομε-
δούσῃ
Μιχθεὶς ἐν φιλότητι, παρ' ὄχθας ἠριδανοῖο,
Σκυτωτροῦχον βασιλῆα, καὶ ἐν πολέμοισι
μαχητήν.
Οὐδέποτ' ἐκ πολέμοιο κακὴν ἀπέφυγον
αὐτὴν.
Ἀλλ' εὐθὺς μετὰ μῶλον ἐὼν προμάχοισιν
ἐμίχθην.
Οὐδὲ δι' ἄνθρωπον, καίπερ μέγα σῶμα
φεροῦντα.
Ἀλλὰ δύω μάλα πάντα τὰ δείδια πᾶσαν
ἐπ' αἶαν.
Erigite *infractos animos, laſſataq́; corda.*
Inq́; *uicem audentes feßis ſuccurrite rebus.*
Quoſcunq́; *in populos emittite me duce bellum.*
At *grandi eloquio, & uerbis acuentibus iras,*
Nemo *fortis eget.* Poſtquam *eſt ea fata, ſilentes*
Obſtupuere *animi, digna admiratio factis*
Iußit *inaudita populos nouitate pauere.*
Confeſtim *accurrunt* Veneti, *regemq́; ſalutant,*
Quoq́; *aliquid poſſet quæſitæ accedere famæ,*
Dant *alas,* Marcumq́; *uocant. Illa accipit omen,*
Acceptoq́; *animis pro conditione ſuperbit,*
Et Venetis Ranis, *& adhuc ſtipata nouorum*
Acceſſu *procerum, tunc regna inuaſit, & urbes*
Perdomuitq́; *duces, regesq́; eiecit, opesq́;*
Condidit *immodicas, toto ſtupor unus in orbe,*

Λυμνόχαρις πολύφημος erat, timuere Tyranni.
Et uictas tribuere manus, regna omnia Marco
Territa ſunt Veneto, ſola huic Germania monſtro
Indignum duxit famulum ſummittere collum.
Illa Tridentinos tamen eſt inuadere montes,
Herciniumq; nemus, qua parte obnubilat Iſtrum.
Auſa, ſub hac ſpecie, ſimulatiq; ore Leonis,
Per fas perq; nefas, recta & praua omnia miſcens.
Extollensq; malos, meritosq; in tartara mergens.
Quos potuit, quorumq; fides ſibi credita, ſontes
Hæc eadem ſibi coniunxit, ſocijsq; ſub omnes
Vſa eſt euentus. Tum quos non uincere bello,
Aut uirtute ſua potuit, miſcente ueneno
Cunctantes uicit, ſacra omnia, & omnia iura
Polluit egrediens, uis atq; iniuria belli
Omnis cauſa fuit. Pacem bellumq; perinde
Duxit amare fidem, & iuratum neſcia pactum.
Armata inſidijs ſemper. Qua cum arte paraſſet,
Πολλὰ μάλ' ἐμ λύμνῃ κ' ἐπὶ χθονὶ, θαύματ' ἴδε
Conata eſt leuibus, cælũ contingere pẽnis. (σθαι.
Cum quidam euentu gaudentem, & nomine Marci,
Fertur præmonuiſſe feram: Ne Rana ſuperbi,
Neu caput hoc, iſtosue oculos ſublimius effer,
Quam tua ſors permittit, ἔχει θεὸς ἔκδικον ὄμμα,
Ποινήμ σὺ τίσεις. Ne cælum inſurgere contrà
More Gigantæo, maioraq; uiribus aude,
Ου λήσεις θεοὺς φυσίγναθε ταῦτα ποιήσας,
Spreuit eos monitus, nec adhuc temeraria cœpto

Abſtinuit uetito, καὶ ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν.
Tum uerò iratus, poſtquam tot uiderat annos
Crimina ranarum, & Venetæ incrementa paludis
Iuppiter, hac Aquilam, qua deſpicit omnia ab arce,
Demittit, raniſque ſuper non mollia iuſſa
Imperat, ut ficto ſacra deroget omnia Marco.
Et doceat non eſſe deum, raptoq; ferocem
Exuat, & ſpolijs, palanteſq; æquore Ranas,
Arceat Adriaco, pelagoque remergat auito.
Huic dicto conceßit, ἐπεὶ μέγα οἱ σθένος ἦεν,
Et roſtrum, & laceros acuens Iouis armiger ungues,
Ἐκ τοῦτο δ᾽ ἐπορθήσεν βατράχων γένος αἰχμη-
Vtq; in uindictā diſperſum colligat hoſtē. (τάων,
Fertur ab Alpino, ἐνναίεσιν βατράχους βλεμεαί-
In Venetos ſpeculata iugo, quo uix bn̄ uiſo, (νων.
Rana fugax, ὄχθαισι βαθείαις ἔμπεσε φεύγων.
Abijciens ſceptrum, & torui ſimulacra Leonis,
Regnorumque omnes curas, ueniamque precando,
Adflexa eſt Aquilæ genibus, quam cum illa negaret,
Ἄχρηστον μετάνοιαν ἐμέμφετο πολλὰ δακρύων.
Diffidenſque ſibi, auxilioque exuta ſuorum. (κη-
Δεινὰ δ᾽ ἐπεσονάχιζε, φόβου κρυόεντος ἀνάγ-
Extremum turbata, μόρον δ᾽ οὐκ ἦν ὑπαλύξαι.

QVOD AB ILLA ANTI QVITVS GERMANORVM CLARI tudine nondū degenerarint noſtrates, Vlri. ab Huttem, Eq. Ger. Heroicum.